

8.7.2016

חברות וחברים שלום,

חרושת השמועות והרחש ברשתות החברתיות ורשימות התפוצה מעוררות חרדות, אי נחת, אי שביעות רצון וטרוניות בקרב חברי ארגון, ובעיקר גמלאי המוסד.

הפרסומים בתקשורת, שבאים מהצד הלאומי כלפינו (האוצר), אכן ממלאים היטב את יעדם: לזרוע בהלה, לחץ על הוועדים ועל הנושאים ונותנים, והחלשת עמדת המועצה המתאמת. ברצוננו להדגיש: טרם נחתם הסכם, פרטים רבים סוכמו באופן כללי, ואחרים אף באופן מדויק. ברם, מאחר ואין הסכם חתום, וגם מה שכבר הוסכם עלול (או עשוי) להשתנות, איננו מפרסמים שום פרט מהמתרחש בחדרי המשא ומתן. זה לא נכון טקטית, וגם לא הגיינית.

בנקודה אחת, המקוממת רבים מהגמלאים המקבלים פנסיה תקציבית, נציג הסבר, שגם אם לא יניח דעתו של איש, יתאר את המצב לאשורו. קרוב לוודאי שההסכם יכלול הפרדה בין הפנסיה התקציבית ובין שכר הסגל הפעיל.

נקדים ונאמר שישנם מוסדות החברים במועצה המתאמת שמעולם לא היו במסלול הפנסיה התקציבית, ומאז הווסדו נמצאים בפנסיה צוברת (אוניברסיטאות בר אילן ובן גוריון, וכן מכון וייצמן). כמו כן, כל מי שהצטרף למוסד שלנו מאוקטובר 2003, נמצא גם הוא בפנסיה צוברת.

הנקודה שנציג נוגעת לגמלאים הנוכחיים (שכולם בפנסיה תקציבית), ואלה שיפרשו בעתיד. הפנסיה שלהם תנוקת משכר הסגל הפעיל, ותוצמד למדד, ככל המגזרים במשק בהם נהוגה פנסיה תקציבית. הסגל האקדמי הבכיר, בשל ייחודיות עיסוקו ויכולת המיקוח שלו (למשל, כי לא ניתן להחליפו בעובדי קבלן) הוא המגזר האחרון במשק בו נמשך ההסדר עד כה, והאוצר יצא למלחמת חורמה כדי להפסיק הצמדה זו. בהסדר נותרו כעת רק השרים, חברי הכנסת, השופטים (שתנאי העסקתם צמודים לאלה של חברי הכנסת), וכן מבקר המדינה. המשותף לכל המגזרים הללו (לבד מהיותם בעלי השררה) הוא אי כפיפותם לממונה על השכר באוצר, שאיננו יכול להחיל עליהם את ההפרדה הזו.

כל נסיון לשמר את ההסדר היה חסר סיכוי, ויותר מכך, עלול היה להציג את המועצה המתאמת כגוף מנותק מכל מציאות, וככזה, אין להתייחס לשום דרישה אחרת שלו. בית הדין לעבודה היה בוודאי מאמץ טענה זו, ומותיר את המועצה המתאמת ללא כל בסיס לשום תביעה (כולל לתוספות שכר). כל שנותר הוא להיאבק על פיצוי גבוה ככל האפשר כדי להקטין את הפגיעה שתיווצר (על הגמלאים הצעירים בעיקר, ובעוד שנים רבות).

למי שמתקשה לקבל זאת וטוען שביכולתנו לשמר את מעמדנו המיוחד בשל עיסוקנו המיוחד, נזכיר שכמו שהפנסיה התקציבית פסה מן העולם זה מכבר, כך גם ההסדר המצמיד את הפנסיה לשכר הסגל הפעיל. גם כשעבר הסגל הבכיר להסדר הפנסיה הצוברת (שוב אחרי רוב המשק, וכעת ההסדר הזה חל, כרגיל על גורמים מיוחסים בלבד, אך לא על ציבור העובדים) היה ברור שישנה פגיעה בחברות ובחברי הסגל שיעברו למסלול זה ביחס למי שבהסדר הפנסיה התקציבית. ברם, לא היה מנוס מכך והושקעו מאמצים כבירים בנסיון לקבע מנגנונים שיקטינו את הפגיעה, בדמותם של מענק קליטה, העלאת גיל הפרישה כדי שתהיינה שנים נוספות לצבירה, וברמות שכר גבוהות יותר, וכו'. כך אנו מנסים לעשות גם הפעם, בתקווה שנצליח.

עניין עקרוני נוסף עליו מתנהל מאבק עיקש הוא דרישתנו "סופיות הפנסיה", על מנת למנוע אפשרות של פגיעה עתידית נוספת בגמלאים. מקור המחלוקת הוא בכך שהסכמי הפנסיה שלנו נוסחו במקור לפני כחמישים שנה, וחלקם אינו מקובל (בלשון המעטה) במשק הציבורי, כלל ועיקר. חדשות לבקרים עולה דרישה מטעם הממונה על השכר באוצר, לשנות או לבטל הטבה זו או אחרת, שאינה קיימת במקומות אחרים. דרישתנו היא חד משמעית – שהסכם זה יבטיח את סופיות הפנסיה, ולא יאפשר דרישות עתידיות שעלולות לפגוע בה. זה מנגנון הגנה נוסף לגמלאים, שעליו מתנהל כרגע מאבק.

הפגיעה בעבודה המאורגנת, בצד העוינות כלפי הסגל האקדמי הבכיר שנתפס בציבור כקבוצה פריבילגית, מתנשאת ושבעה, נותנת את אותותיה בכל סעיף במשא ומתן הנוכחי, ואנו נאבקים כדי להקטין את השפעתן על תוצאות המשא ומתן.

עיקר המאמץ מתמקד כרגע בהשגת הסכם לשש שנים, בקבלת תוספת גבוהה מזו שנתנה למגזר הציבורי בהסכם עם ההסתדרות, ובפיצוי גבוה ככל האפשר עבור ההצמדה למדד לגמלאי הפנסיה התקציבית (הערכתנו היא שבסוגיות אלה נזכה להישגים המקווים).

יצוין כי עקרון מנחה במו"מ הנוכחי הוא הטיית ההסכם לטובת הסגל הצעיר יותר (בדרגות מרצה, ומרצה בכיר), משיקולים רבים (אקטואריים ואחרים). ברם, איננו יכולים להתחייב על פרטים מדויקים או סופיים בשום סוגיה, בין היתר, עקב החשש שמה שכבר סוכם ישתנה לרעה.

לכשיחתם ההסכם, יובאו פרטיו (הכוללים סעיפים רבים, מורכבים וסבוכים) בפני חברי הסגל. עד אז מדובר בביצה שטרם נולדה, ואין מה להוסיף על המידע שכבר הובא לידיעת הסגלים מטעם המועצה המתאמת, שישנה התקדמות, בגינה הופסקו העיצומים בשלב זה.

בהצלחה לכולנו,
הוועד